

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2013. gada 5. decembrī*

Darbaņēmēju brīva pārvietošanās — LESD 45. pants — Regula (EK) Nr. 492/2011 — 7. panta 1. punkts — Valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru darba stāžu, kas iegūts, strādājot pie cita darba devēja, nevis Land Salzburg, ņem vērā tikai daļēji — Darbaņēmēju brīvas pārvietošanās ierobežošana — Pamatojumi — Primāri vispārējo interešu apsvērumi — Lojalitātes mērķis — Administratīvo procedūru vienkāršošana — Pārskatāmība

Lieta C-514/12

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Landesgericht Salzburg* (Austrija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2012. gada 23. oktobrī un kas Tiesā reģistrēts 2012. gada 14. novembrī, tiesvedībā

Zentralbetriebsrat der gemeinnützigen Salzburger Landeskliniken Betriebs GmbH

pret

Land Salzburg.

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], tiesneši Ž. L. da Krušs Vilasa [*J. L. da Cruz Vilaça*], Dž. Arestis [*G. Arestis*], Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*] un A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*] (referents),

ģenerālvokāts Ī. Bots [*Y. Bot*],

sekretāre S. Stremholma [*C. Strömholm*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2013. gada 12. septembra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Zentralbetriebsrat der gemeinnützigen Salzburger Landeskliniken Betriebs GmbH* vārdā — *C. Mahringer, Rechtsanwalt*,
- *Land Salzburg* [Zalcburgas federālās zemes] vārdā — *I. Harrer-Hörzinger, Rechtsanwältin*, un *P. Sieberer, Prozessbevollmächtigter*,
- Austrijas valdības vārdā — *C. Pesendorfer* un *M. Winkler*, pārstāvji,
- Vācijas valdības vārdā — *T. Henze*, kā arī *K. Petersen* un *A. Wiedmann*, pārstāvji,

* Tiesvedības valoda — vācu.

— Eiropas Komisijas vārdā – *J. Enegren, V. Kreuzsitz* un *F. Schatz*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerālvokāta uzklaušanās pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt LESD 45. pantu un 7. panta 1. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 5. aprīļa Regulā (ES) Nr. 492/2011 par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Savienībā (OV L 141, 1. lpp.).
- 2 Šis lūgums tika iesniegts tiesvedībā starp *Zentralbetriebsrat der gemeinnützigen Salzburger Landeskliniken Betriebs GmbH* (Zalcburgas federālās zemes bezpeļņas slimnīcu Centrālā darbinieku padome) un *Land Salzburg* par to, ka, aprēķinot pēdējās minētās darbinieku atlīdzību, darba stāžs, ko viņi ir ieguvuši, strādājot pie cita darba devēja, nevis *Land Salzburg*, tiek ņemts vērā tikai daļēji.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 Regulas Nr. 492/2011 7. panta 1. punktā ir paredzēts:

“Darba ņēmējam, kas ir dalībvalsts pilsonis, citā dalībvalstī pilsonības dēļ nedrīkst piemērot citādus darba un nodarbinātības nosacījumus kā minētās valsts darba ņēmējiem, īpaši attiecībā uz atalgojumu, atlaišanu un bezdarba gadījumā – atjaunošanu darbā vai atkārtotu pieņemšanu darbā.”

Austrijas tiesības

- 4 Zalcburgas federālās zemes nodarbināto norīkošanas likuma (*Salzburger Landesbediensteten-Zuweisungsgesetz, LGBl. 119/2003*) 1. pants ir šāds:

“(1) Darbinieki, kuri dienā pirms šī likuma stāšanās spēkā strādāja:

1. *Land Salzburg* slimnīcu pārvaldītājsabiedrībā vai
2. kādā no vietām, kas ir saistītas ar šo pārvaldītājsabiedrību (*Land Salzburg Saint Johann* slimnīca, *Land Salzburg Christian Doppler* neiropsihiatriskā klinika, *Land Salzburg Saint Veit* slimnīca Pongavā [*Pongau*], sporta medicīnas institūts, centrālās un pakalpojumu sniegšanas vietas, apmācību centrs),

sākot no šī likuma spēkā stāšanās brīža ir norīkoti savā faktiskajā darba vietā, ievērojot viņu tiesības un pienākumus, kā pastāvīgā darbā [*Gemeinnützigen Salzburger Landeskliniken Betriebs GmbH* (turpmāk tekstā – “*SALK*”)] strādājoši darbinieki.

(2) Ja nav noteikts pretēji, darbinieki šī likuma izpratnē ir federālās zemes ierēdņi [...] un līgumdarbinieki [...].”

5 Minētā likuma 3. pantā ir norādīts:

“(1) [SALK] pārvaldītājam ir atļauts pieņemt darbā *Land Salzburg* vajadzībām un tās vārdā [..] darbiniekus, kas nepieciešami [SALK] uzdevumu veikšanai saskaņā ar darba vietu plānu [..];

(2) Personas, kuras tikušas pieņemtas darbā, piemērojot 1. punktu, ir *Land Salzburg* strādājoši līgumdarbinieki [..] un tiek uzskatīti par norīkotiem darbā [SALK].”

6 Zalcburgas federālās zemes Likuma par līgumdarbiniekiem (*Salzburger Landesvertragsbedienstetengesetz*) 53. panta 1. punktā, redakcijā, kas piemērojama pamatlietā izskatītajiem faktiem (*LGBl.* 4/2000; turpmāk tekstā – “*L-VBG*”), ir noteikts:

“Līgumdarbinieks ik pēc diviem gadiem tiek ierindots nākamajā augstākajā, viņam paredzētajā darba samaksas kategorijā. Ierindošanai augstākā darba samaksas kategorijā, ciktāl nav noteikts citādi, nozīme ir datumam, kad ir notikusi ierindošana nākamajā augstākajā darba samaksas kategorijā.”

7 *L-VBG* 54. pantā ir noteikts:

“Atsauces datums ierindošanai nākamajā augstākajā darba samaksas kategorijā ir nosakāms, ņemot vērā dienu, kurā darbinieks tiek pieņemts darbā, un iepriekšējais darba stāžs tiek aprēķināts 60 % apmērā no iegūtā darba stāža. Par “iepriekšējo darba stāžu” uzskata kopējo laikposmu, skaitot no 18 gadu vecuma (augstākā amatā – no 22 gadu vecuma) sasniegšanas līdz dienai, kad sākts darbs *Land* [federālajā zemē] [..].”

8 *L-VBG* tika grozīts 2012. gadā ar atpakaļejošu spēku no 2004. gada 1. janvāra (*LGBl.* 99/2012). *L-VBG* 54. pants ar grozījumiem ir šāds:

“(1) Atsauces datums ierindošanai nākamajā augstākajā darba samaksas kategorijā ir nosakāms, ņemot vērā dienu, kurā darbinieks tiek pieņemts darbā, un iepriekšējais darba stāžs tiek aprēķināts atbilstoši 2. punktā paredzētajiem noteikumiem, ņemot vērā nostrādātos laikposmus pēc 30. jūnija tajā gadā, kurā pēc vidusskolas uzsākšanas tikuši pabeigti deviņi mācību gadi, vai tie bijuši jāpabeidz.

(2) 1. punktā noteiktie laikposmi pirms darbā pieņemšanas ir šādi:

1. līdz trīs gadiem; (darba samaksas kategorijā (A) – kopumā līdz septiņiem gadiem);
2. par laikposmiem, kas pārsniedz minēto, – līdz 60 %.”

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

9 *SALK* ir triju slimnicu un citu Zalcburgas federālajā zemē esošu uzņēmumu pārvaldītājsabiedrība, kuras vienīgā akcionāre ir *Land Salzburg*, atbildētāja pamattiesvedībā. Saskaņā ar valsts tiesisko regulējumu *SALK* darbinieki ir *Land Salzburg* ierēdņi vai līgumdarbinieki.

10 No Tiesai iesniegtajiem materiāliem izriet, ka 2012. gada 31. maijā *SALK* strādāja 716 medicīnas darbinieki, no tiem 113 izcelsmes valsts bija kāda no Eiropas Savienības dalībvalstīm vai Eiropas Ekonomikas zonas (EEZ) valstīm, bet ne Austrijas Republika, kā arī 2850 veselības aprūpes profesionāļi, kas nav medicīnas darbinieki, no kuriem 340 izcelsmes valsts bija kāda no Eiropas Savienības dalībvalstīm vai EEZ valstīm, bet ne Austrijas Republika.

11 *Zentralbetriebsrat der gemeinnützigen Salzburger Landeskliniken Betriebs GmbH* 2012. gada 6. aprīlī vērsās ar prasību *Landesgericht Salzburg* [Zalcburgas Federālās zemes tiesā], kurā lūdza, lai tā attiecībā uz lietas dalībniekiem atzītu, ka *SALK* darbiniekiem, nosakot atsauces datumu viņu ierindošanai

augstākā darba samaksas kategorijā, ir tiesības, lai tiktu ņemts vērā viss attiecīgais darba stāžs, kas iegūts pie cita darba devēja Savienībā vai EEZ, nevis *Land Salzburg*, pamatojoties uz to, ka tad, ja šīs personas minēto stāžu būtu ieguvušas kādā no atbildētājas dienestiem, tas būtu jāņem vērā pilnā apmērā.

- 12 No iesniedzējtiesas lēmuma izriet, ka šī prasība tika ierosināta, piemērojot Darba un sociālo lietu tiesu likuma (*Arbeits- und Sozialgerichtsgesetz*) 54. panta 1. punktu. Saskaņā ar šo tiesību normu darbiniekus pārstāvošas struktūras, kas tiesas procesā var piedalīties kā puses, saistībā ar savu darbības jomu var celt prasību darba tiesību strīdos par tādu tiesību vai tiesisko attiecību esamības vai neesamības atzīšanu, kuras attiecas uz vismaz trijiem darba ņēmējiem, kuri ir nodarbināti attiecīgajā sabiedrībā vai uzņēmumā.
- 13 Iesniedzējtiesa konstatē, ka, lai noteiktu atskaites datumu nolūkā ierindot konkrētus *SALK* darbiniekus nākamajā augstākajā darba samaksas kategorijā, atbilstoši *L-VBG* 54. pantam tiek nošķirti darbinieki, kuri vienmēr ir strādājuši kādā no *Land Salzburg* dienestiem, no tiem, kuri ir strādājuši pie citiem darba devējiem. Attiecībā uz pirmajiem minētajiem darba stāžs tiek ņemts vērā pilnā apmērā, turpretī attiecībā uz otrajiem minētajiem darba stāžs pirms darba uzsākšanas *Land Salzburg* tiek ņemts vērā tikai 60 % apmērā. Tādējādi darbinieki, kuri sāk strādāt *Land Salzburg*, tiktu ierindoti augstākā darba samaksas kategorijā, salīdzinot ar darbiniekiem, kuri tādu pašu un tikpat ilgu profesionālo pieredzi būtu guvuši pie citiem darba devējiem.
- 14 Iesniedzējtiesa uzskata, ka ar *L-VBG* 54. pantu netiek radīta tieša diskriminācija uz pilsonības pamata, ciktāl tas ir vienādi piemērojams Austrijas un citu dalībvalstu pilsoņiem. Šī tiesa tomēr pauž bažas par šī panta saderību ar *LESD* 45. pantu un *Regulas Nr. 492/2011* 7. panta 1. punktu.
- 15 Šādos apstākļos *Landesgericht Salzburg* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai *LESD* 45. pantam un *Regulas* [Nr. 492/2011] 7. panta 1. punktam ir pretrunā valsts tiesiskais regulējums (šajā lietā – *L-VBG* 53. un 54. pants), saskaņā ar kuru publiskā sektora darba devējs, lai noteiktu datumu darbinieka ierindošanai augstākā darba samaksas kategorijā, pilnā apmērā ņem vērā darba stāžu, ko darbinieki ir nepārtraukti ieguvuši pie šī darba devēja, bet darba stāžu, ko attiecīgie darbinieki ir ieguvuši, strādājot pie kāda cita publiskā vai privātā sektora darba devēja Austrijā vai citā [Savienības] vai EEZ [valstī], standartizēti ņem vērā tikai daļēji, sākot no konkrēta vecuma?”

Par prejudiciālo jautājumu

Par pieņemamību

- 16 *Land Salzburg* norāda, ka lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir nepieņemams tāpēc, ka tajā nav norādīti pietiekami daudz faktiskie un juridiskie apstākļi, lai Tiesa varētu lietderīgi atbildēt uz uzdoto jautājumu. It īpaši iesniedzējtiesa neesot ņēmusi vērā *L-VBG* grozīto 54. pantu, kas esot piemērojams pamatlietā.
- 17 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka tad, ja valsts tiesai rodas nepieciešamība lūgt Savienības tiesību interpretāciju, tai ir jānorāda faktiskie apstākļi un atbilstošais tiesiskais regulējums, ar kuru ir saistīti tās uzdotie jautājumi, vai vismaz jāpaskaidro faktiskie pieņēmumi, ar kuriem ir pamatoti šie jautājumi (skat. 2008. gada 31. janvāra spriedumu lietā *C-380/05 Centro Europa 7*, Krājums, I-349. lpp., 57. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī 2010. gada 11. marta spriedumu lietā *C-384/08 Attanasio Group*, Krājums, I-2055. lpp., 32. punkts).

- 18 Tāpat Tiesa arī ir uzsvērusi, ka ir svarīgi, lai valsts tiesa norādītu precīzus iemeslus, kuru dēļ tai rodas jautājumi par Savienības tiesību interpretāciju un kuru dēļ tā uzskata, ka Tiesai ir jāuzdod prejudiciāli jautājumi (šajā ziņā it īpaši skat. 2005. gada 6. decembra spriedumu apvienotajās lietās C-453/03, C-11/04, C-12/04 un C-194/04 *ABNA u.c.*, Krājums, I-10423. lpp., 46. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī 2011. gada 20. janvāra rīkojumu lietā C-432/10 *Chihabi u.c.*, 22. punkts).
- 19 Šajā gadījumā ir jākonstatē, ka iesniedzējtiesas lēmumā ir norādīti faktiskie apstākļi un atbilstošais tiesiskais regulējums, lai Tiesa varētu sniegt lietderīgas atbildes gan iesniedzējtiesai, gan dalībvalstu valdībām un citiem lietas dalībniekiem, kuri iesnieguši savus apsvērumus, saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 23. pantu. Iemesli, kas lika iesniedzējtiesai uzdot Tiesai prejudiciālu jautājumu, tāpat bija skaidri norādīti iesniedzējtiesas lēmumā.
- 20 Turklāt iesniedzējtiesa, atbildot uz lūgumu sniegt skaidrojumus, ko Tiesa tai bija nosūtījusi atbilstoši sava reglamenta 101. pantam, norādīja, ka grozītais *L-VBG* 54. pants nekādi neietekmēja uzdotā prejudiciālā jautājuma būtību, tā kā tajā tika saglabāts nosacījums par to, ka iepriekšējais darba stāžs tiek aprēķināts 60 % apmērā no iegūtā darba stāža, skaitot no 18 vai 22 gadu vecuma sasniegšanas līdz dienai, kad sākts darbs *Land Salzburg*.
- 21 Tādējādi lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir pieņemams.

Par lietas būtību

- 22 Ar savu jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai LESD 45. pants un Regulas Nr. 492/2011 7. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā ir tāds valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru, lai noteiktu datumu teritoriālās pašvaldības darbinieku ierindošanai augstākā darba samaksas kategorijā, pilnā apmērā ņem vērā darba stāžu, ko darbinieki ir ieguvuši, nepārtraukti strādājot šīs pašvaldības teritorijā, bet jebkuru citu darba stāžu ņem vērā tikai daļēji?
- 23 Ar LESD 45. panta 2. punkta noteikumiem ir aizliegta jebkāda dalībvalstu darba ņēmēju diskriminācija pilsonības dēļ attiecībā uz nodarbinātību, darba samaksu un citiem darba un nodarbinātības nosacījumiem. Regulas Nr. 492/2011 7. panta 1. punkts tikai īpaši izceļ LESD 45. panta 2. punktā ietvertu nediskriminācijas principu specifiskā nodarbinātības nosacījumā, kā arī darba jomā, un tādējādi ir jāinterpretē tāpat kā pēdējais minētais pants (2006. gada 26. oktobra spriedums lietā C-371/04 Komisija/Itālija, Krājums, I-10257. lpp., 17. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 24 Atsauces datuma, lai varētu veikt ierindošanu augstākā darba samaksas kategorijā, noteikšana neapstrīdami ietilpst iepriekšējā punktā minēto noteikumu piemērošanas jomā kā faktors, kas ietekmē darbinieku atalgojumu.
- 25 Gan LESD 45. pantā, gan Regulas Nr. 492/2011 7. pantā ietvertais vienlīdzīgas attieksmes princips aizliedz ne tikai acīmredzamu diskrimināciju pilsonības dēļ, bet arī jebkura veida slēptu diskrimināciju, kas, piemērojot citus nošķiršanas kritērijus, faktiski rada to pašu rezultātu (it īpaši skat. 1996. gada 23. maija spriedumu lietā C-237/94 *O'Flynn, Recueil*, I-2617. lpp., 17. punkts, un 2012. gada 28. jūnija spriedumu lietā C-172/11 *Erny*, 39. punkts).
- 26 Izņemot gadījumus, kad valsts tiesību norma ir objektīvi pamatota un ir samērīga ar sasniedzamo mērķi, kaut arī netieši piemērojama, ņemot vērā pilsonību, tā ir atzīstama par netieši diskriminējošu, ja tā pēc savas būtības var vairāk ietekmēt migrējošos darba ņēmējus, salīdzinot ar attiecīgās valsts darba ņēmējiem, un ja tādējādi pirmajiem minētajiem var tikt radīta nelabvēlīgāka situācija (šajā ziņā skat. 2009. gada 10. septembra spriedumu lietā C-269/07 Komisija/Vācija, Krājums, I-7811. lpp., 54. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 27 Lai pasākumu varētu atzīt par netieši diskriminējošu, nav nepieciešams, lai tas radītu labvēlīgāku stāvokli visiem valsts pilsoņiem vai radītu nelabvēlīgāku stāvokli tikai citu dalībvalstu pilsoņiem, izņemot valsts pilsoņus (iepriekš minētais spriedums lietā *Erny*, 41. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 28 Šajā gadījumā, atsakoties ņemt vērā visus attiecīgos darba stāža laikposmus, kurus īstenojis migrējošs darba ņēmējs, strādājot pie darba devēja, kas atrodas citā dalībvalstī, nevis Austrijas Republikā, pamattiesvedībā izskatāmais valsts tiesiskais regulējums, no vienas puses, var vairāk ietekmēt migrējošos darba ņēmējus, nekā attiecīgās valsts darba ņēmējus, tādējādi radot nelabvēlīgāku situāciju pirmajiem minētajiem, jo viņi visdrīzāk būs ieguvuši profesionālo pieredzi citā dalībvalstī, nevis Austrijas Republikā, pirms pievienošanās *Land Salzburg* dienestiem. Tādējādi migrējošs darba ņēmējs, kurš, strādājot pie darba devēja, kas atrodas citā dalībvalstī, nevis Austrijas Republikā, ir ieguvis attiecīgu profesionālu un tikpat ilgu pieredzi kā tā, ko ieguvis darbinieks, kurš īstenojis savu karjeru attiecīgajos *Land Salzburg* dienestos, tiktu klasificēts vienu darba samaksas kategoriju zemāk, nekā pēdējais minētais.
- 29 Turklāt iesniedzējtiesa norāda, ka minētais tiesiskais regulējums tāpat ietekmē tos darbiniekus, kuri pievienojas *Land Salzburg* dienestiem pēc tam, kad tie sākotnēji ir strādājuši minētajos dienestos un vēlāk ir strādājuši pie citiem darba devējiem, ciktāl visi viņu darba stāža laikposmi līdz brīdim, kad viņi atkal pievienojas *Land* dienestiem, tiek ņemti vērā tikai 60 % apmērā. Šis regulējums tādējādi var atturēt darbiniekus, kas jau ir nodarbināti *Land Salzburg*, izmantot viņu tiesības uz brīvu pārvietošanos. Tādējādi, ja viņi nolemj pamest tās dienestus, viss darba stāžs, ko viņi līdz attiecīgajam brīdim ir uzkrājuši, situācijā, ja viņi galu galā vēlētos atkal pievienoties attiecīgajiem dienestiem, aprēķinot viņu darba samaksu, tiks ņemts vērā tikai daļēji.
- 30 Tomēr valsts tiesību noteikumi, kas kavē vai attur dalībvalsts pilsoni – darba ņēmēju – atstāt savas izcelsmes valsti, lai izmantotu savas tiesības uz brīvu pārvietošanos, rada šķēršļus šai brīvībai pat tad, ja tos piemēro neatkarīgi no attiecīgo darba ņēmēju pilsonības (it īpaši skat. 2005. gada 17. marta spriedumu lietā *C-109/04 Kranemann*, Krājums, I-2421. lpp., 26. punkts, un 2010. gada 16. marta spriedumu lietā *C-325/08 Olympique Lyonnais*, Krājums, I-2177. lpp., 34. punkts).
- 31 Protams, ir taisnība, ka pamattiesvedībā izskatāmais regulējums rada iespējamību, ka tas kaitēs ne tikai migrējošiem darba ņēmējiem, bet arī valsts darba ņēmējiem, kas būs ieguvuši attiecīgo pieredzi, strādājot pie Austrijā esoša darba devēja, bet kas nav *Land Salzburg*. Tomēr, kā tas arī tika atgādināts šī sprieduma 27. punktā, lai pasākumu varētu atzīt par netieši diskriminējošu, nav nepieciešams, lai tas radītu labvēlīgāku stāvokli visiem valsts pilsoņiem vai radītu nelabvēlīgāku stāvokli tikai citu dalībvalstu pilsoņiem, izņemot valsts pilsoņus.
- 32 Tādējādi visu LESD noteikumu par personu brīvu pārvietošanos, kā arī Regulas Nr. 492/2011 noteikumu mērķis ir atvieglot dalībvalstu pilsoņiem jebkāda veida profesionālo darbību veikšanu Savienības teritorijā, un tie nepieļauj pasākumus, kas var būt nelabvēlīgi šiem pilsoņiem, ja tie vēlas veikt saimniecisku darbību citas dalībvalsts teritorijā (šajā ziņā it īpaši skat. iepriekš minētos spriedumus lietā *Kranemann*, 25. punkts, un lietā *Olympique Lyonnais*, 33. punkts).
- 33 Attiecībā uz argumentiem, ko pauž Austrijas un Vācijas valdības, kas uzskata, ka pamatlietā izskatāmais valsts tiesiskais regulējums migrējoša darba ņēmēja lēmumu pievienoties *SALK* dienestam ietekmē tikai dažreiz, ir jāatgādina, ka iemesli, kāpēc migrējošs darba ņēmējs izvēlas izmantot savu brīvību pārvietoties Savienībā, nav jāņem vērā, lai izvērtētu valsts tiesību noteikuma diskriminējošo raksturu. Tādējādi iespēju izmantot brīvību, kas ir tikpat būtiska, cik personu tiesības uz brīvu pārvietošanos, nedrīkst ierobežot, piemērojot šādus, pilnībā subjektīvus apsvērumus (iepriekš minētais spriedums lietā *O'Flynn*, 21. punkts).

- 34 Turklāt Līguma panti par preču, personu, pakalpojumu un kapitāla brīvu apriti ir Savienības pamatnormas, un ikviens šķērslis, pat mazsvarīgs, attiecībā uz šo brīvību ir aizliegts (it īpaši skat. 2000. gada 15. februāra spriedumu lietā C-169/98 Komisija/Francijs, *Recueil*, I-1049. lpp., 46. punkts, kā arī 2008. gada 1. aprīļa spriedumu lietā C-212/06 *Gouvernement de la Communauté française un Gouvernement wallon*, Krājums, I-1683. lpp., 52. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 35 Tādējādi tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamattiesvedībā izskatāmais var traucēt darba ņēmēju brīvu pārvietošanos, kas principā ir aizliegts ar LESD 45. panta un Regulas Nr. 492/2011 7. panta 1. punkta noteikumiem.
- 36 Šāds pasākums ir pieļaujams tikai tad, ja tam ir viens no Līgumā noteiktajiem leģitīmajiem mērķiem un ja to pamato primāri vispārējo interešu apsvērumi. Tomēr arī tādā gadījumā šāda pasākuma piemērošanai ir jābūt piemērotai, lai īstenotu attiecīgo mērķi, un tā nevar pārsniegt šī mērķa sasniegšanai vajadzīgo (šajā ziņā it īpaši skat. iepriekš minētos spriedumus lietā *Kranemann*, 33. punkts, un lietā *Olympique Lyonnais*, 38. punkts).
- 37 Attiecībā uz minēto iesniedzējtiesa uzskata, ka pamattiesvedībā izskatītais tiesiskais regulējums paredz “prēmiju par lojalitāti”, kas paredzēta, lai maksātu atlīdzību darba ņēmējiem par to, ka viņi īsteno savu karjeru pie viena un tā paša darba devēja. Atbilstoši *Land Salzburg* un Austrijas valdības teiktajam ar minēto regulējumu netiek paredzēta šāda prēmija.
- 38 Pat pieņemot, ka šī regulējuma mērķis faktiski ir saglabāt darba ņēmēju uzticību darba devējam, un ja nevar izslēgt, ka šādam mērķim var būt primārs vispārējo interešu iemesls (skat. 2003. gada 30. septembra spriedumu lietā C-224/01 *Köbler*, *Recueil*, I-10239. lpp., 83. punkts), jākonstatē, ka, ņemot vērā minētā regulējuma pazīmes, tā radīto šķērslis ar šādu mērķi nevar pamatot.
- 39 Iesniedzējtiesa, atbildot uz šī sprieduma 20. punktā minēto lūgumu sniegt skaidrojumu, ir norādījusi, ka attiecībā uz *SALK* darbiniekiem, tā kā viņi ir *Land Salzburg* ierēdņi vai līgumdarbinieki, tiek ņemti vērā visi iepriekšējā darba stāža laikposmi, kas ir saistīti ar darba veikšanu *SALK* vai citur un kas īstenoti bez pārtraukuma dienestos, kuri saistīti ne tikai ar pašu *SALK*, bet ar *Land Salzburg* kopumā.
- 40 Visbeidzot, ņemot vērā lielo *Land Salzburg* esošo iespējamo darba devēju skaitu, šādas atlīdzības sistēmas mērķis ir nodrošināt pēc iespējas lielāku mobilitāti juridiski nošķirtu darba devēju grupas ietvaros, nevis atalgot konkrēta darba ņēmēja lojalitāti konkrētam darba devējam (šajā ziņā skat. 2000. gada 30. novembra spriedumu lietā C-195/98 *Österreichischer Gewerkschaftsbund*, *Recueil*, I-10497. lpp., 49. punkts).
- 41 *Land Salzburg*, kā arī Austrijas un Vācijas valdības norāda, ka pamattiesvedībā izskatāmā tiesiskā regulējuma mērķi ir leģitīmi administratīvo procedūru vienkāršošanas un pārskatāmības mērķi. Attiecībā uz pirmo mērķi, nosakot, ka tiek ņemti vērā 60 % no visiem darba stāža laikposmiem, kas īstenoti pie citiem darba devējiem, nevis *Land Salzburg*, esot aizvietota iepriekšējā sarežģītā sistēma, lai vienkāršotu aprēķinus, kas jāveic administrācijai, nosakot atsauces datumu, lai varētu veikt ierindošanu augstākā darba samaksas kategorijā, jo vairs nebūtu nepieciešams pārbaudīt katru etapu visā no jauna pieņemto darba ņēmēju profesionālajā karjerā un tādējādi tiktu samazinātas ar to saistītās administratīvās izmaksas.
- 42 Tomēr nevar atzīt, ka administratīvo procedūru vienkāršošanas mērķis, kura ietvaros tiek atviegloti tikai valsts pārvaldes uzdevumi, tostarp atvieglot tās veicamos aprēķinus, ir primārs vispārējo interešu apsvērumi, ar kuru var pamatot tādas brīvības ierobežošanu, kas ir tikpat būtiska, cik LESD 45. pantā paredzētā darba ņēmēju pārvietošanās brīvība.

- 43 Turklāt apsvērumam, saskaņā ar kuru šāda vienkāršošana ļauj samazināt administratīvās izmaksas, ir tīri ekonomisks raksturs un līdz ar to saskaņā ar pastāvīgo judikatūru tas nevar būt primārs vispārējo interešu apsvēruma (it īpaši skat. 2010. gada 15. aprīļa spriedumu lietā C-96/08 CIBA, Krājums, I-2911. lpp., 48. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 44 Ciktāl ar pamattiesvedībā izskatīto valsts tiesisko regulējumu ir paredzēts nodrošināt lielāku pārskatāmību, nosakot atsauces datumu, lai varētu veikt ierindošanu augstākā darba samaksas kategorijā, ir jākonstatē, ka šis regulējums katrā ziņā paredz vairāk, nekā ir nepieciešams šī mērķa sasniegšanai. Attiecīgo pārskatāmību būtu iespējams nodrošināt, izmantojot pasākumus, kas neierobežo darba ņēmēju pārvietošanās brīvību, kā, piemēram, iepriekš noteiktu un nediskriminējošu kritēriju, lai novērtētu profesionālās pieredzes ilgumu, kas ir jāņem vērā ierindošanai augstākā darba samaksas kategorijā, izstrādāšana un publicēšana vai izplatīšana, izmantojot atbilstošus līdzekļus.
- 45 Ņemot vērā iepriekš minēto, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka LESD 45. pants un Regulas Nr. 492/2011 7. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru, lai noteiktu datumu teritoriālās pašvaldības darbinieku ierindošanai augstākā darba samaksas kategorijā, pilnā apmērā ņem vērā darba stāžu, ko darbinieki ir ieguvuši, nepārtraukti strādājot šīs pašvaldības teritorijā, bet jebkuru citu darba stāžu ņem vērā tikai daļēji.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 46 Attiecībā uz pamatlietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

LESD 45. pants un 7. panta 1. punkts Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 5. aprīļa Regulā (ES) Nr. 492/2011 par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Savienībā ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru, lai noteiktu datumu teritoriālās pašvaldības darbinieku ierindošanai augstākā darba samaksas kategorijā, pilnā apmērā ņem vērā darba stāžu, ko darbinieki ir ieguvuši nepārtraukti strādājot šīs pašvaldības teritorijā, bet jebkuru citu darba stāžu ņem vērā tikai daļēji.

[Paraksti]